

Sevgi Eğitimi 18

– KARAM-41 · 13 Aralık 2014

Sevgi insanların hayata sağlıklı ve pozitif bakmasında, toplumda barış, huzurun yaşanmasında etkilidir. Sevgi kendine ve başkasına güvenmeyi sağlar. Sevgi öz veri işidir. Sevgi; dürüstlük, açıklık, içtenlik ve anlayış ister. Sevgi saygı duymayı gerektirir.

Çocuk eğitiminde üzerinde durulan en önemli konulardan birinin sevginin çocuğa öğretilmesidir. Çocuk sevgiyi almayı-vermeyi ve sevgiyi paylaşmayı öğrenmelidir. Sevgiyi gören, sevildiğini hisseden çocuk, başka canlıları da sevmeyi öğrenir. Çocuklarımıza duygusuzca söylenen "seni seviyorum" sözleri yeterli değildir. Sevgi duygu ve düşüncelerin paylaşılmasıdır.

Sevmek çocuğu öpmek, kucaklamak demek değildir. Çocukla bütünleşmek ve ona zaman ayırmak, onunla etkinliklerde bulunmaktır. Sevgi aynı zamanda çocukla geçirilen zaman anlamına da gelmektedir. Bunun için çocukla kaliteli zaman geçirilmelidir. Çocukla geçirilen zamanın süresi önemli değildir, çocukla neler paylaşıldığı önemlidir.

İşten gelen baba ile geçirilen televizyon veya bilgisayar başındaki üç saatte hiçbir şey paylaşılmadı ise geçirilen zaman kaliteli değildir, hiçbir önemi de yoktur. Çocuğun gelişimine de herhangi bir katkısı bulunmaz.

Çocuğun zihninde "babamla yapayalnızım" mesajı oluşur. Anne babası ile kaliteli zaman geçiren çocuklar sevgi ihtiyacını ailesinde bularak güven duygusu gelişmiş, başarılı, sosyal birey olurlar. Sevgi, insani vasıfların özüdür ve çocuğu sözleri ve davranışlarıyla ön plana çıkarır. Yunus Emre'nin dediği gibi sevgi geldiği zaman bütün kötülükler yok olur.

Sevgi ile başkalarının haklarına saygı duyulur. Adalet, hoşgörü, özveri, paylaşma, dayanışma duyguları gelişir. Sevgi dolu iletişim ve ilişkiler yaşayan bireylerde mutluluk hormonları daha fazla salgılanır.

Sevgi insanın bedensel ve ruhsal bütünlüğünün korunmasında ve desteklenmesinde etkilidir. Sevgiyle büyüyen, yetiştirilen, eğitilen çocukların bedensel, zihinsel, duygusal, sosyal ve ahlaki gelişimleri olumlu etkilenir. Sevgi dolu ortamda yaşayan çocukların büyümesi, yürümesi konuşması, anlaması ve kavraması daha hızlı olur, problem çözme becerileri daha çok gelişir. Problemlerle karşılaştığı durumlarda kısa sürede pratik çözümler üretebilir. (Hatipoğlu, 2009).

Anne baba çocuk arasındaki ilişkilerde sevgi en önemli faktördür. Sevgiden uzak olarak büyütülen çocuk, susuz bırakılan bir bitkiye benzetilebilir. Sevgi ve şefkat eksikliği çocuğun gelişmesini, her yönü ile etkileyebilir. Sevgi ihtiyacı karşılanmayan bir çocuğun, eksikliğini hiçbir şekilde karşılamak mümkün değildir.

Sevginin cömertçe verildiği, bireyler arasında karşılıklı anlayış, güven ve saygı bulunan aile ortamları, çocuğun sağlıklı gelişimi için olduğu kadar, toplumsal kurallara kolaylıkla uyum sağlayabilmesi için de uygun deneyim ortamlarıdır. Kuşkusuz hepimiz çocuklarımızı çok seviyoruz. Ama acaba sevgimizi onlara gereği gibi gösterebiliyor muyuz?

Çocuğumuzu sevdiğimiz için onu şımartacak, kusurlarını görmeyecek şekilde değil, her durumda sabır ve anlayışla hareket edebilmek, çocuğumuzun eğitimini pek çok bakımdan kolaylaştıracaktır. Ancak

kendi değişen ruh halimize göre çocuğa bazen aşırı şiddetle bazen de aşırı şefkatle muamele ediyorsak, onun davranışlarında ve duygusal gelişiminde pek çok aksaklıkların ortaya çıkabilmesine fırsat hazırlıyoruz demektir(Oktay,1990).

Sevgi henüz dünyaya gelmeden, yaşamla buluştuğumuz an tanıştığımız ilk olumlu duygudur. Sevgi sahip olduğumuz olumlu değerler içinde ilk sırada gelir. Sevgiye olan gereksinimimiz azalmaz ya da başka bir duyguyla telafi edilemez.

Yaşla ilişkili olarak sevgi duyduğumuz kişiler, şeyler değişse de sevgi, yaşam boyu en temel gereksinimimiz olarak hayatımızdaki sihirli etkisini sürdürür. Sevgi her türlü canlının varoluşuna anlam katan en güçlü enerji kaynağıdır. Sevmek seveni de sevileni de besler. Sevginin aşırısı olmaz. Olsa olsa sevginin ifadelendirilmesinde aşırılık olabilir.

Sevmek, sevilince öğrenilir...

Eęer bir çocuk;

Kavga ve gürültü içinde yaşarsa kavgacılığı öğrenir.

Korku içinde yaşarsa korkmayı öğrenir.

Daima ona acıyan insanlarla birlikte yaşarsa,

Kendini zavallı hissetmeyi öğrenir.

Kıskançlık içinde yaşarsa, nefret etmeyi öğrenir.

Cesaret ve heyecana değer verilen bir çevrede yaşarsa,

Kendine güvenmeyi öğrenir.

Övmeyi bilen insanlarla beraber yaşarsa, sevmeyi öğrenir.

Kendisini insan yerine koyan bir çevrede yaşarsa,

Hayatta erişmek için çalışmaya değer bir amacı olmasını öğrenir.

Dürüst hareket eden insanlar içinde yaşarsa,

Adaletin ne olduğunu öğrenir.

Sözlerine güvenilir insanlar içinde yaşarsa,

Hakikatin ne olduğunu öğrenir.

Açık kalpli, güler yüzlü ve anlayışlı insanların arasında yaşarsa,

Dünyanın gerçekten yaşamaya değer,

Güzel bir yer olduğunu öğrenir....

Ann Landers(Tuęrul, 2005).